

[Ebba Strange]

ler hvad det nu bliver, sådan at vi kan sikre, at vi i hvert fald, når det drejer sig om børn, behandler dem efter de bedste humanitære principper.

Jeg forstod, at problemet med de voldsramte kvinder spillede en stor rolle i det forlig, der blev indgået om udlændingeloven, og derfor er det også dem, jeg tænker på, når jeg spørger om humanitære opholdstilladelser.

Jeg er selvfølgelig også interesseret i EF-samarbejdet, og derfor vil jeg godt fortsætte lidt med det, som fru Dorte Bennedsen var inde på. Vi har fået en redegørelse i Retsudvalget om, hvad immigrationsministrene drøftede på topmødet i London, men vil jeg godt spørge, om man slet ikke drøftede, hvordan man får de store lande i Europa til at gå positivt og aktivt ind i arbejdet for de flygtninge, der kommer fra Jugoslavien. Har de andre store EF-lande tænkt sig at blive ved med at overlade den opgave til Tyskland?

Så lidt om den øvrige administration. Vi læser jo af og til i aviserne om, hvor vanskeligt det er at skaffe bosteder til asylansøgerne. Jeg vil godt spørge justitsministeren, om der foregår en egentlig planlægning i lidt god tid i Direktoratet for Udlændinge for at skaffe steder, som er velegnede til ophold for asylansøgere. Jeg har det ligesom ministeren: jeg tror heller ikke, at antallet af asylansøgere falder inden for den nærmeste fremtid, i hvert fald ikke så længe vi har Jugoslaviensproblemet. Så længe vi har det, falder det ikke, så længe vil de blive ved med at komme, og hvis vi skal kunne huse asylansøgerne på en anstændig måde, forudsætter det et forudgående planlægningsarbejde fra direktoratets side. Det er jo direktoratet, der har ansvaret for at placere asylansøgere.

Med hensyn til kriminaliteten, som fru Pia Kjærsgaard også spørger til, vil jeg sige, at jeg forventer, at kriminalitet begået i Danmark bliver behandlet efter de love, der gælder for kriminalitet i Danmark: straffelov, retsplejelov og, når det drejer sig om udlændinge, naturligvis også udlændingelov. Det har jeg fuld tillid til at den bliver.

Tom Behnke (FP):

Problemet med den danske udlændingelov er vel, at der er alt for mange undtagelser fra de grundregler eller de hovedregler, der er opridset i selve udlændingeloven, undtagelser,

der bevirker, at der stort set ikke er nogen begrænsninger for de fremmede, der ønsker at bosætte sig i Danmark og suge hårdt og konstant af de offentlige kasser.

Hvis vi tager problemerne i rækkefølge, som vi ser dem fra modtagelsen af flygtningene, så er det jo således i dag, at allerede når de kommer til grænsen, lukkes de ind og får kost og logi, mens vi undersøger deres ansøgning, og det endda i de tilfælde, hvor ansøgningen er åbenbart grundløs.

Det problem kunne vi løse blot ved at gå tilbage til den lovgivning, vi havde i Danmark før 1983, en lovgivning, der bevirkede, at politiet kunne afvise asylansøgerne allerede ved grænsen, og den lovgivning, vi havde dengang, var jo ikke i strid med de internationale forpligtelser, Danmark har.

Når de fremmede så kommer ind i landet, er der sagsbehandlingen og sagsbehandlingstiden, men bortset fra den nedsættelse af sagsbehandlingstiden, som ministeren har været inde på, tror jeg, det er helt fint – og Fremskridtspartiet var også med til det – at vi fik strammet op, men vi præciserede også dengang, at der skal helt andre opstramninger til. Vi er nødt til at minimere antallet af instanser, hvor det er muligt at få behandlet sin ansøgning. Sagen er jo, at man starter med at indgive ansøgning til politiet ved grænsen. Derefter går den til den centrale politiafdeling, til Direktoratet for Udlændinge, til Dansk Flygtningehjælp, til Flygtningenævnet, til justitsministeren og endelig til Ombudsmanden, og hvis man hver eneste gang har fået afslag på sin ansøgning, kan man starte forfra med at søge i de forskellige instanser. Uanset hvor hurtig man er til at behandle ansøgningen i de forskellige instanser, vil det bevirke, at sagsbehandlingstiden vil blive alt, alt for lang. Derfor skal vi tilbage til den lovgivning, vi havde før 1983, hvor det var muligt – i hvert fald for hovedpartens vedkommende – at afvise dem allerede ved grænsen.

Så er der de fremmede, der får lov til at blive her i landet. Der er det vores klare overbevisning, at de skal være her på rimelige præmisser, men det er ikke rimelige præmisser hverken for den danske befolkning eller for de udlændinge, der er her, at man favoriserer de fremmede på en række punkter. Det sker både med hensyn til bistandsloven, erhvervsuddannelserne, Kulturministeriets område, beskæfti-